Rabbi Akiva and His Contemporaries

Sifrei Bamidbar 75

ספרי במדבר ע״ה

(1) (Bamidbar 10:8) "And the sons of Aaron the Cohanim shall blow on the trumpets"...whether whole or blemished. These are the words of R. Tarfon. R. Akiva says: whole, not blemished, viz.: It is written here "Cohanim," and, elsewhere, (Vayikra 3:2) "Cohanim." Just as there, whole, not blemished; here, too, whole, not blemished. R. Tarfon: Akiva, how long will you pile up words against us! May I lose my sons if I did not see Shimon, my mother's brother, who was lame in one leg, standing and blowing the trumpets! R. Akiva: Might it be that you saw this on Rosh Hashanah or on Yom Kippur of the Jubilee year? R. Tarfon: I swear that you have not erred! Happy are you Abraham our father, from whose loins Akiva came forth! Tarfon saw and forgot (the day). Akiva expounded of himself and seconded the halachah. Anyone who departs from you departs from his life!

(א) ובני אהרן הכהנים יתקעו בחצוצרות...בין תמימים ובין בעלי מומין,דברי ר' טרפון. ר"ע אומר תמימים ולא בעלי מומין. נאמר כאן כהנים ונאמר להלן (ויקרא א) כהנים, מה כהנים האמור להלן תמימים ולא בעלי מומין אף כהנים האמור כאן 'תמימים ולא בעלי מומין. אמר לו ר טרפון עד מתי אתה מגבב ומביא עלינו, איני יכול לסבול אקפח את בני אם לא ראיתי שמעון אחי אמי שהיה חגר ברגלו (שהיה) [והיה] עומד ומריע בחצוצרות. אמר לו הן שמא בר"ה וביהכ"פ ביובל. אמר לו העבודה, שלא בדית, אשריך אברהם אבינו שיצא עקיבא מחלציך, טרפון ראה ושכח עקיבא דורש מעצמו ומסכים להלכה. הא כל הפורש ממך כפורש מחייו.

מנחות כ״ט ב

אמר רב יהודה אמר רב בשעה שעלה משה למרום מצאו להקב"ה שיושב וקושר כתרים לאותיות אמר לפניו רבש"ע מי מעכב על ידך אמר לו אדם אחד יש שעתיד להיות בסוף כמה דורות ועקיבא בן יוסף שמו שעתיד לדרוש על כל קוץ וקוץ תילין תילין של הלכות אמר לפניו רבש"ע הראהו לי אמר לו חזור לאחורך הלך וישב בסוף שמונה שורות ולא היה יודע מה הן אומרים תשש כחו כיון שהגיע לדבר אחד אמרו לו תלמידיו רבי מנין לך אמר להן הלכה למשה מסיני נתיישבה דעתו חזר ובא לפני הקב"ה אמר לפניו רבונו של עולם יש לך אדם כזה ואתה נותן תורה ע"י אמר לו שתוק כך עלה במחשבה לפני אמר לפניו רבונו של עולם הראיתני תורתו הראני שכרו אמר לו חזור [לאחורך] חזר לאחוריו ראה ששוקלין בשרו במקולין אמר לפניו רבש"ע זו תורה וזו שכרה א"ל שתוק כך עלה במחשבה לפני Menachot 29b

Rav Yehuda says that Rav says: When Moses ascended on High, he found the Holy One, Blessed be He, sitting and tying crowns on the letters of the Torah. Moses said before God: Master of the Universe, who is preventing You from giving the Torah without these additions? God said to him: There is a man who is destined to be born after several generations, and Akiva ben Yosef is his name; he is destined to derive from each and every thorn of these crowns mounds upon mounds of halakhot. It is for his sake that the crowns must be added to the letters of the Torah. Moses said before God: Master of the Universe, show him to me. God

said to him: Return behind you. Moses went and sat at the end of the eighth row in Rabbi Akiva's study hall and did not understand what they were saying. Moses' strength waned, as he thought his Torah knowledge was deficient. When Rabbi Akiva arrived at the discussion of one matter, his students said to him: My teacher, from where do you derive this? Rabbi Akiva said to them: It is a halakha transmitted to Moses from Sinai. When Moses heard this, his mind was put at ease, as this too was part of the Torah that he was to receive. Moses returned and came before the Holy One, Blessed be He, and said before Him: Master of the Universe, You have a man as great as this and yet You still choose to give the Torah through me. Why? God said to him: Be silent; this intention arose before Me. Moses said before God: Master of the Universe, You have shown me Rabbi Akiva's Torah, now show me his reward. God said to him: Return to where you were. Moses went back and saw that they were weighing Rabbi Akiva's flesh in a butcher shop [bemakkulin], as Rabbi Akiva was tortured to death by the Romans. Moses said before Him: Master of the Universe, this is Torah and this is its reward? God said to him: Be silent; this intention arose before Me.

ספרא, ברייתא דרבי ישמעאל

(א) רבי ישמעאל אומ': בשלש עשרה מדות התורה נדרשת: (א) מקל וחומר; (ב) מגזירה שוה; (ג) מבנין אב מכתוב אחד, מבנין אב משני כתובים; (ד) מכלל ופרט; (ה) מפרט וכלל; (וו) מכלל ופרט וכלל – אי אתה דן אלא כעין הפרט; (ז) מכלל שהוא צריך לפרט ומפרט שהוא צריך לכלל; (ווו) כל דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל ללמד, לא ללמד על עצמו יצא, אלא ללמד על הכלל כולו יצא. (ט) כל דבר שהיה בכלל, ויצא מן הכלל ליטען טען אחר שהוא כענינו – יצא להקל ולא להחמיר. (י) כל דבר שהיה בכלל, ויצא מן הכלל לידון בדבר אחר שלא כענינו יצא להקל ולהחמיר. (יא) כל דבר שהיה בכלל, ויצא מן הכלל לידון בדבר חדש, אי אתה יכול להחזירו לכללו עד שיחזירנו הכתוב לכללו בפירוש. (יב) דבר הלמד מטופו; (יג) וכן שני כתובין המכחישין זה את זה – עד שיבא הכתוב השלישי ויכריע ביניהן.

Sifra, Braita d'Rabbi Yishmael

R. Yishmael says: The Torah is expounded by thirteen hermeneutical principles: 1) *kal vachomer* (a fortiori). 2) gezeirah shavah (Identity). 3a) Binyan av vekathuv echad (a general rule implicit in one verse). 3b) binyan av mishnei kethuvim (a general rule derived from two verses). 4) kllal ufrat (general-specific). 5) prat ukllal (specific-general). 6) kllal ufrat ukllal (general requiring specific and specific requiring general). 8) kol davar shehaya bichllal (general requiring specific and specific requiring general). 8) kol davar shehaya bichllal veyatza min hakllal lelamed, lo lelamed al atzmo yatza ela lelamed al hakllal kulo yatza. (Anything which was subsumed in a general category, and departed from that category to teach (something) — not in order to teach about itself did it depart, but in order to teach about the entire category did it depart). 9) kol davar shehaya bichllal veyatza min hakllal lit'on to'an acher shehu ke'inyano, yatza lehakel velo lehachmir. (Anything which was subsumed in a general category, and departed from that category for a particular requirement thereof, departed for leniency and not for stringency). 10) kol davar shehaya bichllal veyatza min hakllal lit'on to'an acher shelo ke'inyano, yatza lehakel ulehachmir. (Anything which was subsumed in a general category, and departed from that category for a particular requirement foreign to it, departed both for leniency

and for stringency). 11) kol davar shehaya bichllal veyatza min hakllal lidon badavar hechadash, ē ata yachol lehachziro lichllalo ad sheyachzirenu hakathuv lichlallo befeirush. (Anything which was subsumed in a general category, and departed from that category for a new learning, cannot be restored to that category unless Scripture restores it explicitly). 12a) davar halamed me'inyano (something learned from context). 12b) davar halamed misofo (something learned from its end). 13) shnei kethuvim hamakchishim zeh eth zeh ad sheyavo hakathuv hashlishi veyachriya beneihem (two verses that contradict each other until a third verse comes and resolves the contradiction).

Sifrei Bamidbar 112

"cut off shall be cut off": "cut off" — in this world; "shall be cut off" — in the world to come. These are the words of R. Akiva. R. Yishmael says: But is it not already written (Ibid. 30) "It is the L-rd whom he blasphemes; and that soul shall be cut off"? Are there three worlds? Rather, "and that soul shall be cut off" — in this world. "cut off" — in the world to come. "cut off shall be cut off" — Torah speaks in the language of man.

ספרי במדבר קי"ב

הכרת תכרת הכרת בעוה"ז תכרת לעוה"ב, דברי ר"ע. א"ל ר' ישמעאל והלא כבר נאמר את ה' הוא מגדף ונכרתה וכי ג' עולמות יש. אלא ונכרתה בעולם הזה, הכרת בעולם הבא, הכרת תכרת דברה תורה כלשון בני אדם.

תלמוד ירושלמי פסחים י״ח ב:ה׳

כתיב (שמות י״ב:ט׳) ובשל מבושל במים אין לי אלא מים מניין לרבות שאר משקין ת"ל ובשל מבושל מ"מ. עד כדון כר' עקיבה כר' ישמעאל תני ר' ישמעאל קל וחומר מה אם מים שאינן מפיגין טעמן את אמר אסור שאר משקין שמפיגין טעמן לא כל שכן.

פסחים כ״ב ב

תניא שמעון העמסוני ואמרי לה נחמיה העמסוני היה דורש כל אתים שבתורה כיון שהגיע לאת ה׳ אלהיך תירא פירש אמרו לו תלמידיו רבי כל אתים שדרשת מה תהא עליהן אמר להם כשם שקבלתי שכר על הדרישה כך אני מקבל שכר על הפרישה עד שבא רבי עקיבא ודרש את ה׳ אלהיך תירא לרבות תלמידי חכמים

Pesachim 22b

Shimon HaAmmassoni, and some say that it was Nehemya HaAmmassoni, would interpret all occurrences of the word et in the Torah, deriving additional halakhot with regard to the particular subject matter. Once he reached the verse: "You shall be in awe of [et] the Lord your God; you shall serve Him; and to Him you shall cleave, and by His name you shall swear" (Deuteronomy 10:20), he withdrew from this method of exposition, as how could one add to God Himself? His students said to him: Rabbi, what will be with all the etim that you interpreted until now? He said to them: Just as I received reward for the interpretation, so I shall receive reward for my withdrawal from using this method of exposition. The word et in this verse was not explained until Rabbi Akiva came and expounded: "You shall be in awe of [et] the Lord your God": The word et comes to include Torah scholars, and one is commanded to fear them just as one fears God.